

The saga of the astonishing ^{14}C dates obtained on some “wooden” objects from Grădinile and Măgura sites (Early Neolithic, southern Romania)

Alexandru CIORNEI

Abstract: Prehistoric wooden objects have a special status amongst archaeological finds mostly due to a low rate of conservation and because they can be directly dated through archaeometric investigations. This contribution is a review of the papers on the radiocarbon dates obtained for some “wooden” objects from two Early Neolithic sites in southern Romania: Grădinile-La Islaz (Olt County) and Măgura-Boldul lui Moș Ivănuș (Teleorman County). This analysis was also focused on the archaeological research and the geo-archaeology of the two sites, the archaeological context of the objects and their morphological traits. The ^{14}C dates obtained for the respective objects were above 35000 years BP, far in time from the normal Early Neolithic ages in this area. Thus, the archaeologists investigating this problem reached the conclusion that the prehistoric people living at Grădinile and Măgura used fossil wood as a raw material for the objects. The reviewed information has revealed that the astonishing ^{14}C dates obtained for the supposed wooden objects embodies the saga of overlapping research errors, such as disregarding the unfavourable conditions for wood preservation in the given geological contexts, decontextualisation of the objects and their treatment in an antiquarian manner, unfortunate choosing of the investigation tools for the identification of the raw material. These errors derive from taking for granted the arguments proposed for the preservation of the Grădinile “wooden” objects by the archaeologist describing them some 30 years ago.

Rezumat: Obiectele preistorice din lemn au un statut special între descoperirile arheologice, în mare parte datorită ratei scăzute de conservare a acestui material și a faptului că pot fi datate direct prin investigații arheometrice. Această contribuție este o recenzie a unor articole care prezintă rezultatele datării radiocarbon a unor presupuse obiecte din lemn din două situri aparținând Neoliticului timpuriu din sudul României: Grădinile-La Islaz (jud. Olt) și Măgura-Boldul lui Moș Ivănuș (jud. Teleorman). De asemenea, analiza s-a concentrat pe cercetarea arheologică și geo-arheologia celor două situri, contextul arheologic și trăsăturile morfologice ale obiectelor. Vârstele ^{14}C obținute pentru respectivele obiecte trec de 35000 ani BP, foarte departe în timp față de vârstele normale pentru Neoliticul timpuriu din această zonă. Astfel, arheologii care au investigat problema au concluzionat că oamenii preistorici ce au locuit la Grădinile și Măgura au folosit lemnul fosilizat drept materie primă pentru respectivele obiecte. Informația recenzată a evidențiat faptul că uimitoarele datări ^{14}C obținute pentru presupusele obiecte de lemn întruchipează povestea unor erori de cercetare suprapuse, precum ignorarea condițiilor nefavorabile pentru conservarea lemnului asociate contextelor geologice ale celor două situri, decontextualizarea obiectelor și tratarea lor într-o manieră anticară, nefericita alegere a tehnicilor de investigație pentru determinarea materiei prime. Aceste erori derivă din preluarea fără critică a argumentelor aduse în favoarea conservării obiectelor din „lemn” de la Grădinile de către arheologul care le-a descoperit acum aproape 30 de ani.

Keywords: “wooden” objects, radiocarbon dating, petrified wood, Early Neolithic, Romania.

Cuvinte cheie: obiecte din “lemn”, datări radiocarbon, lemn petrificat, Neolitic timpuriu, România.